

عنوان مقاله:

جایگاه نانوتکنولوژی در درمان سرطان پستان

محل انتشار:

نهمین کنگره بین المللی سرطان پستان (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

محمد بابایی - استادیار، بخش رادیوتراپی، انکولوژی، انستیتو کانسر، دانشگاه علوم پزشکی تهران

مریم السادات گنجعلی خانی - دانشگاه علوم پزشکی تهران

خلاصه مقاله:

مقدمه: در شیمی درمانی، نتیجه مطلوب زمانی است که داروی ضد سرطان حداقل اثر سمی را روی بافت سالم و حداکثر اثر کشنده را روی تومور داشته باشد. نانوتکنولوژی در درمان سرطان جایگاه ویژه ای یافته است. این مرور با تاکید بر نقش نانوذرات در درمان سرطان پستان انجام شده است. مواد و روشها: جستجو در بازه زمانی 2000 تا در پایگاه های SCOPUS, magiran, Springer, Science Direct, PubMe انجام شد. کلید واژه مورد استفاده عبارتند از: سرطان پستان، درمان، نانوتکنولوژی، یافته ها: نانوداروهای زیادی در درمان سرطان پستان استفاده می شوند. پاکلیتاکسل و دوستاکسل در تمام مراحل سرطان پستان استفاده می شود. هر دوی این داروها برای رسیدن به محل درمان نیاز به حامل دارند. بسیاری از این عوارض جانبی این داروها به حامل برمیگردد نه به خود دارو. آلبومین متصل پاکلیتاکسل، نانو ذره ای با هسته پاکلیتاکسل که توسط آلبومین احاطه شده است. این دارو نفوذ بهتر در تومور، کلیرانس پلاسمایی بالاتر و کاهش کلی در اثرات سمی نشان داده است. آنتراسیکلین داروی شیمی درمان دیگری است که در درمان سرطان پستان استفاده می شود. این دارو عوارض قلبی دارد. برای کاهش این عارضه ترکیب لیپوزومال آنتراسیکلین طراحی شده است و ابعادی در حدود 1000 نانومتر دارد. این ترکیب اندکس درمان بیشتری نسبت به آنتراسیکلین معمول دارد. بحث و نتیجه گیری: نانوداروها سبب کاهش سمیت و افزایش کارایی داروهای ضد سرطانی شده اند. این داروها به عنوان نسل جدیدی در درمان سرطان می باشند. انتظار می رود که فناوری نانو درمان سرطان پستان در طول ده سال آینده ارتقا دهد.

کلمات کلیدی:

سرطان پستان، درمان، نانوتکنولوژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/713117>

